

על מאורות נחשים
מחפתלים בנשקה.

ה רע. להיפך, ה.ל.ט.ד. זה דבר נפלא. אני יושבת שגילוי ה.ל.ט.ד. הוא הגילוי החשוב יותר של האנושות במאה האחרונה." אחרי שהתייאשה מטיפול בילדים, עזבה את קיבוץ עמיר ונסעה לשנתיים לאירופה. "באירופה למדתי בסורבון. צרפתית וספרות צרית

שדות העופה אבנדים בלילה
וקול הרפכות חוצה את החלל...

באמת זה לא ספר גדול. הקדשתי אותו לא.ש. זהו אריאל שלח - הפסב" דונים של יונתן רטוש. היינו ידידים נפרדים לאים כשהייתי אז בארץ. טוב שזוכרתי: אני מוכרחה לבקר אותו. עוד לא ראיתי אותו מאז שחזרתי לארץ."

בשלב זה, הספר הצנום, הנקרא פחם, והמכיל 22 עמודים ו-21 שירים קומי-פיקטיביים, מהווה את מיכלול יצירתה - לפחות בדפוס - של המשוררת הטרייה. "נודע לי", היא נזכרת, "שההוצאה של הוציאה את הספר לאור פשטה את הרגל. אני מאוד מקווה שזה לא בגלל הספר שלי. זה כל כך לא נעים."

אולם הצלחה מיסחרית, כידוע, לא תיית מעולם מטרתם של משוררים אמיתיים. כמשוררת אמיתית, עניינו את מר גרט הראל רק השירים עצמם. היא השקיעה בהם את כל נישמתה. והשבוע - גם את גופה: "בזמן שהייתי בארצות-הברית", היא מספרת, "היכרתי כמה במאים שהציעו לי לשחק אצלם בסרטים. בדרך כלל הייתי סטטיסטית. כל הזמן אמרו לי מה לעשות. תמיד חלמתי ש'אביים בעצמי, אבל מה? לא היה לי מה לביים. אז נזכרתי בספר השירים שלי. כשבאתי עכשיו, ארצה החלטתי לביים את הספר בגופי שלי."

"מדוע בערום? מה זאת אומרת! כותבים שירים מהלב, לא? אם כן, הבירמאי שלהם גם כן צריך להיות מכל הלב."

* קטעי השירה המלווים את צילומיה של מרגרט הם רק חלק זעיר מיצירה זו.

פתית. צרפתית זאת שפה נהדרת. באמת, שפה נפלאה. אבל מה? הייתי מוכרחה לחזור לארץ כדי לשרת בצבא. זה לא יספח לא למלא חובות לאומיות.

יופי

בצנחנים

ה זרתי לארץ בזמן להתגייס. לא רציתי להפסיד את החוויה הלא-נורמלית של שירות בצנחנים. קיפתי מיצר נחים. זה היה יופי. כימעט חתמתי קבע. רק כרגע האחרון נזכרתי שלא הייתי עוד בארצות-הברית. או החלטתי לוותר על הקבע."

היה זה בפאריס. כשהיא החלה כותבת שירה. ממשכה, ליתר דיוק: "אני כבר כתבתי שירים עוד כשהייתי בן ילדים בפולניה. אצלי שירה זה בדם. אבל הדחף האמיתי לכתוב שירים בא אצלי כש' הייתי בפאריס. שם, בסורבון, ועל הגדה המזרחית של הסיינה, כולם כותבים שירים. אף אחד לא הושב על דברים אחריים. רק על שירה. אז התחלתי גם כן לכתוב. בעברית. הייתי כותבת בבתי-קפה בעברית. כולם היו באים ושואלים מה זה."

"כשהתגייסתי, לא נותר לי אלא להשיר לים את אשר התחלתי בפאריס. ידידים שלי הלכו איתי למחברות לספרות ושם התלהבו מיד מהספר והבטיחו להוציא אותו לאור.."

בשדרות הגנים העצומים אשר לסתו
בשדרות רפודות זהב -

בגנים מצהיבים,

אקסטזה של שעות ואור ספוג מלנכוליה

הגדול

רחוק